

[Dorit Mytoft]

tioner kan få indflydelse både på lovgivningen, på andre regler, på den langsigtede politik og på, hvordan de konkrete sager løses.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg beklager for debattens saglige niveau, at jeg først for sent opdagede, at der var tv på i dag, så jeg ikke kom med i den væsentlige debat om rensning af tagrender og retning af tv-antenner, der var. Jeg tror dog ikke, det er så forkert – for lige at knytte an til det – at Arbejdstilsynet har hjemmel til at trænge ind på privat grund for at vejlede folk, for ganske vist anfægter det selvfølgelig den personlige frihed, men den personlige frihed holder jo ikke helt, når det drejer sig om personligt ansvar for den regning, der skal betales, hvis man drætter ned fra sit eget tag og kommer til at ligge samfundet til last. Så jeg synes, spørgsmålet er lidt mere nuanceret.

Så til min ordførertale: Hver eneste arbejdsulykke er én for meget. Det er derfor glædeligt, at tallene er faldende, og det har de jo været i mange år. Hver eneste nedslidning eller arbejdsbetinget helbredsforringelse er svært at acceptere, men lige så vel som det ikke er let at forhindre, at vi, hvis vi fylder 60 eller 70, er lidt mere brugte, end da vi blev født, er det jo en kendsgerning, at arbejde i det hele taget medvirker til slid.

Men det er meget svært for os, der det meste af livet har vores arbejde under trykke, varme og ideelle forhold, hvor de største risici er, at vi får lidt ondt i den allernederste del af ryggen eller ondt i hovedet på grund af alt det vrøvl, vi skal høre på, at acceptere, at andre sætter livet på spil i arbejde, der er nødvendigt for vort samfund og for den enkelte for at få brød på bordet.

Det er derfor en moralsk betinget opgave for os alle sammen at arbejde mod ulykker og helbredsforringelser. Jeg er sikker på, at arbejdsmarkedets parter på begge sider ligesom tidligere stadig tankeløst sætter kortsigtet økonomisk gevinst over miljø, men i de fleste tilfælde tankeløst. Der er altså brug for påmindelser fra det offentlige side, vejledning, påbud og motivation. Det er meget ofte snarere forståelse for problemet, der er mangel på, end vilje til forandring, og den forståelse ligger lige så vel efter min egen erfaring på arbejdstagers som på arbejdsgivers side.

Redegørelsen beskriver udmærket den indsats, der gøres i de forskellige led. Jeg kan vel af og til komme lidt i tvivl om, hvorvidt den udadvendte aktivitet er helt optimal i forhold til de anstrengelser, vi gør, også af økonomisk art.

I Kristeligt Folkeparti er vi helt sikre på, at investering i arbejdsmiljø er en god måde at bruge vores velstand på. Der er jo en sammenhæng mellem de midler, vi har til rådighed til forskellige indsatser, når vi også skal diskutere vores konkurrenceevne. Konkurrenceevne sammensættes af en masse forskellige ting, og i den forbindelse er arbejdsmiljøindsatsen selvfølgelig på kort sigt en omkostning, men på lang sigt en gevinst. Men der skal være plads til den, og den skal selvfølgelig afbalanceres i forhold til de andre omkostninger.

Vi må fortsat arbejde for at overbevise vores partnere i EU om, at de også skal gøre noget ved tingene, og at de skal leve op til EU's krav. Vi kan ikke acceptere hverken menneskeligt eller økonomisk, at vi eller andre konkurrerer på at udsætte mennesker for nedslidning eller ulykker.

Vi skal fortsat selv investere i forskning på arbejdsmiljøområdet, og vi skal bruge den teknologiske udvikling til at gøre arbejdsmiljøet bedre. Mens den teknologiske udvikling i mange år jo har været med til at gøre arbejdsmiljøet ringere, mener jeg, at vi nu i disse år er på det tidspunkt, hvor det vender, hvor den teknologiske udvikling er fremmende for arbejdsmiljøet.

Statistikkerne siger, at små virksomheder har større ulykkesfrekvens end store virksomheder. Det må vi også gøre noget ved på en venlig måde over for de virksomheder, som jo er vigtige for os, og som i de fleste tilfælde ikke bevidst slækker på kravene. Men det er helt sikkert, at der på det sted er brug for en vejledning.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil tillade mig at sige tak for de generelt positive holdninger til redegørelsen og til det oplæg, der ligger i redegørelsen om at få udarbejdet en handlingsplan, som skal sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø i år 2000. Det har jeg i hvert fald lyttet mig frem til.